

عنوان مقاله:

تحلیل مقایسه ای استعاره های مفهومی در اشعار فروغ فرخزاد و غاده السمان با تکیه بر حوزه مفهومی عشق

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 25، شماره 89 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

زهره قربانی مادوانی - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

سمیه آقابابائی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در نظریه استعاره مفهومی، استعاره‌ها متکی بر روابط معنایی میان واژه‌ها هستند که به عنوان ابزاری برای درک نوع فهم انسان از امور انتزاعی و امور محسوس جهان عمل می‌کنند. ادبیات در پیوند با نظریه «استعاره مفهومی» دارای «حوزه‌های مبدا» و «حوزه‌های مقصد» گوناگونی هستند که از طریق این حوزه‌ها مفاهیم انتزاعی را به صورت ملموس برای آن مخاطبان تبیین می‌کنند. مساله این پژوهش بررسی اشعاری از فروغ فرخزاد و غاده السمان است که حوزه مبدا یا مقصد آن‌ها «عشق» و واژه‌های هم‌حوزه با آن است. روش مورد استفاده در این پژوهش کاربرد مبانی و اصول این نظریه در اشعار این دو شاعر و شناخت حوزه‌های مبدا پرکاربرد است تا از این طریق به هدف ویژگی‌های شناختی، ساخت‌های فرهنگی، اجتماعی و جهان‌بینی‌های ذهن این دو شاعر زن از دو ناحیه متفاوت در ارتباط با عنصر عشق دست یافته شود. از جمله نتایج حاصل از پژوهش انتخاب قلمروهای مبدا چون اشیاء، حیوان، گیاه و پدیده‌های طبیعی و نوع بار معنایی حاصل از آن‌ها است که نوع دیدگاه این شاعران زن را نسبت به عشق آشکار می‌کند. از دیگر نتایج حاصل بسامد حوزه‌های مفهومی با بار معنایی مثبت چون سرزندگی و آرامش‌بخش بودن عشق، شور و حیات‌بخشی آن، جاودانگی، نشاط بخش بودن آن، محبوب بودن آن و... در استعاره‌های مفهومی این دو شاعر بیشتر از حوزه‌های مفهومی با بار معنایی منفی چون دردآلود بودن، غم‌آور، نابودگر، ستمگر، آسیب‌رساننده، ناعادلانه، قابل پیشبینی نبودن آن و... است. در نهایت این دو شاعر در حوزه‌های مبدا غیرملموس نیز معانی مثبت و منفی چون ایثار، هنر، نفرین، خیرگی، فراق و... برای عشق در نظر گرفته‌اند.

کلمات کلیدی:

استعاره مفهومی، فروغ فرخزاد، غاده السمان، زن، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1351256>

